

لایحه مجازات اسلامی (کلیات، حدود، قصاص و دیات) (اعاده شده از شورای نگهبان)

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۱/۲۴)	نظر شورا (۱۳۹۱/۱۱/۰۹)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۰/۱۸)	نظرات شورا (۱۳۹۱/۰۷/۰۱) و (۱۳۹۱/۰۶/۲۶)	مصوبه مجلس (۱۳۹۰/۱۰/۱۲)
<p>ماده (۱۲ مکرر) حذف شد.</p>	<p>۱_ در ماده ۱۲ مکرر، در مواردی که مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) فتوایی ندارند و قاضی می‌تواند از منابع معتبر اسلامی یا فتاوی معتبر حکم قضیه را استنباط نماید، الزام قاضی به استفتاء از محضر مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)، مغایر اصل ۱۶۷ قانون اساسی شناخته شد.</p>	<p>طبق نظر شورای نگهبان ماده (۲۲۱) به بعد از ماده (۱۲) به عنوان ماده (۱۲) مکرر منتقل گردید: ماده ۱۲ مکرر_ هرگاه رجوع به اصل یکصد و شصت و هفتم (۱۶۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران لازم شود، مقام قضائی از رهبری استفتاء می‌کند. مقام رهبری می‌تواند این امر را به فرد یا افرادی تفویض نماید.</p>	<p><u>تذکره ۲</u>_ نظر به اینکه ماده ۲۲۱ اختصاص به حدود ندارد لذا مناسب است به قسمت کلیات در کتاب اول، بعد از ماده ۱۲ منتقل شود.</p>	<p>***</p>
<p>ماده (۹۳) به شرح زیر اصلاح می‌شود: ماده ۹۳_ دادگاه می‌تواند در مورد تمام جرائم تعزیری ارتكابی توسط نوجوانان، صدور حکم را به تعویق اندازد یا اجرای مجازات را معلق کند.</p>	<p>***</p>	<p>***</p>	<p>***</p>	<p>ماده ۹۳_ دادگاه می‌تواند درجرائم موجب تعزیر درجه پنج تا هشت با رعایت مقررات این قانون صدور حکم را در مورد اطفال و نوجوانان به تعویق اندازد یا اجرای حکم را معلق کند.</p>
<p>تبصره (۲) به دو تبصره تفکیک و به شرح زیر اصلاح می‌شود و تبصره (۳) به عنوان تبصره (۴) تغییر می‌یابد: تبصره ۲_ چنانچه دو یا چند جرم حدی در راستای هم و در یک واقعه باشند، فقط مجازات اشد اجراء می‌شود؛ مانند تفخیز و لواط که تنها مجازات لواط اجراء می‌شود. تبصره ۳_ اگر مرد و زنی چند بار با یکدیگر مرتکب زنا شوند، چنانچه</p>	<p>(تذکره) ۱_ در ماده ۱۳۱، با استظهار به اینکه جرم واقع شده در مورد و در یک واقعه بوده باشد، اشکال ندارد.</p>	<p>دو تبصره به عنوان تبصره‌های (۲) و (۳) به شرح زیر به ماده (۱۳۱) الحاق می‌شود: تبصره ۲_ در تفخیز و لواط، تنها مجازات اعدام اجراء می‌شود و در زنا مجازات اعدام یا رجم و جلد، تنها اعدام یا رجم، قابل اجراء است. تبصره ۳_ چنانچه قذف، نسبت به دو یا</p>	<p>۱۰_ ماده ۱۳۱ اشکال دارد، اگر تبصره الحاقی بدین صورت به آن اضافه شود اشکال رفع می‌گردد: «ماده ۱۳۱_ در جرائم موجب حد، تعدد جرم موجب تعدد مجازات است مگر در مواردی که جرائم ارتكابی و نیز مجازات آن‌ها یکسان باشد. تبصره ۱_ چنانچه مرتکب به اعدام و حبس یا اعدام و تبعید محکوم گردد، تنها اعدام اجراء می‌شود. تبصره ۲_ چنانچه مرتکب به اعدام و تبصره ۱_ چنانچه مرتکب به اعدام و حبس یا اعدام و تبعید محکوم گردد، تنها اعدام اجراء خواهد شد. تبصره ۲_ در تفخیز و لواط، تنها مجازات اعدام اجراء می‌شود و در زنا مجازات اعدام یا رجم و جلد،</p>	<p>ماده ۱۳۱_ در جرائم موجب حد، تعدد جرم، موجب تعدد مجازات است مگر در مواردی که جرائم ارتكابی و نیز مجازات آنها یکسان باشد. تبصره_ چنانچه مرتکب به اعدام و حبس یا اعدام و تبعید محکوم گردد، تنها اعدام اجراء می‌شود.</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۱/۲۴)	نظر شورا (۱۳۹۱/۱۱/۰۹)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۰/۱۸)	نظرات شورا (۱۳۹۱/۰۷/۰۱) و (۱۳۹۱/۰۶/۲۶)	مصوبه مجلس (۱۳۹۰/۱۰/۱۲)
<p><u>مجازات اعدام و جلد یا رجم و جلد ثابت باشد، تنها اعدام یا رجم حسب مورد اجراء می شود.</u></p>		<p>چند نفر باشد، دو یا چند مجازات اجراء می گردد.</p>	<p>تنها اعدام یا رجم، قابل اجرا است. تبصره ۳_ چنانچه قذف، نسبت به دو یا چند نفر باشد، دو یا چند مجازات اجرا می گردد.»</p>	
<p><u>در تبصره ماده (۲۱۰) کلمه «نوعاً» قبل از عبارت «موجب یقین قاضی نمی شود» اضافه می شود.</u></p>	<p>(تذکر) ۲_ در تبصره ماده ۲۱۰، قبل از عبارت «موجب یقین قاضی نمی شود»، واژه «نوعاً» ذکر گردد.</p>	<p>تبصره ماده (۲۱۰) به شرح زیر اصلاح می شود: تبصره_ مواردی از قبیل نظریه کارشناس، معاینه محل، تحقیقات محلی، اظهارات مطلع، گزارش ضابطان و سایر قرائن و امارات که نوعاً علم آور باشند می تواند مستند علم قاضی قرار گیرد. در هر حال مجرد علم استنباطی که موجب یقین قاضی نمی شود، نمی تواند ملاک صدور حکم باشد.</p>	<p>۲_ با توجه به نظر مقام معظم رهبری مدظله العالی در مورد علم قاضی، در تبصره ماده ۲۱۰ بعد از عبارت «سایر قرائن و امارات» عبارت «که نوعاً علم آور باشند» و همچنین بعد از عبارت «در هر حال» کلمه «مجرد» اضافه شود. (نظر شورا مورخ ۱۳۹۱/۰۶/۲۶)</p>	<p>ماده ۲۱۰_ علم قاضی عبارت از یقین حاصل از مستندات بین در امری است که نزد وی مطرح می شود. در مواردی که مستند حکم، علم قاضی است، وی موظف است قرائن و امارات بین مستند علم خود را به طور صریح در حکم قید کند. تبصره_ مواردی از قبیل نظریه کارشناس، معاینه محل، تحقیقات محلی، اظهارات مطلع، گزارش ضابطان و سایر قرائن و امارات می تواند مستند علم قاضی قرار گیرد. در هر حال علم استنباطی که موجب یقین قاضی نمی شود، نمی تواند ملاک صدور حکم باشد.</p>
<p><u>بند(ث) ماده (۲۲۵) حذف و متن زیر به عنوان ماده (۲۲۵ مکرراً) الحاق می گردد و شماره مواد (۲۲۵ مکرراً) و (۲۲۵ مکرراً) به ترتیب به مواد (۲۲۵ مکرراً) و (۲۲۵ مکرراً) اصلاح می شود:</u> <u>ماده ۲۲۵ مکرراً_ حد زنا برای زانی محصن و زانیه محصنه رجم است. در صورت عدم امکان اجرای رجم با پیشنهاد دادگاه صادرکننده حکم قطعی و موافقت رئیس قوه قضائیه چنانچه جرم با بینه ثابت شده باشد، موجب اعدام زانی محصن و زانیه محصنه است و در غیر این صورت موجب صد ضربه شلاق برای هر یک می باشد.</u></p>	<p>۲_ در ماده ۲۲۵، علی رغم اصلاح به عمل آمده اشکال سابق این شورا کماکان به قوت خود باقی است.</p>	<p>عبارت «که موجب اعدام زانی و زانیه است» از بند(الف) حذف می شود. متن زیر به عنوان بند(ث) ذیل ماده(۲۲۵) الحاق می شود: ث_ زانی محصنه در فرض عدم امکان اجرای حکم اولی شرعی، که در این صورت با پیشنهاد دادگاه صادرکننده حکم قطعی و موافقت رئیس قوه قضائیه چنانچه جرم با بینه ثابت شده باشد، موجب اعدام زانی محصن و زانیه محصنه است و در غیر این صورت موجب صد ضربه شلاق برای هر یک می باشد.</p>	<p>۱۵_ در ماده ۲۲۵ لازم است حکم زنا محصنه که مجازات آن با جمع شرایط رجم است آورده شود. بدیهی است که حاکم اسلامی می تواند در مورد خاص و بر اساس مصالح اسلام مجازات جایگزین برای آن مقرر نماید.</p>	<p>ماده ۲۲۵_ حد زنا در موارد زیر اعدام است: الف_ زنا با محارم نسبی که موجب اعدام زانی و زانیه است. ب_ زنا با زن پدر که موجب اعدام زانی است. پ_ زنا مرد غیرمسلمان با زن مسلمان که موجب اعدام زانی است. ت_ زنا به عنف یا اکراه از سوی زانی، که موجب اعدام زانی است. تبصره ۱_ ...</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۱/۲۴)	نظر شورا (۱۳۹۱/۱۱/۰۹)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۰/۱۸)	نظرات شورا (۱۳۹۱/۰۷/۰۱) و (۱۳۹۱/۰۶/۲۶)	مصوبه مجلس (۱۳۹۰/۱۰/۱۲)
<p>در بند (الف) ماده (۲۲۸) بعد از هر یک از عبارات «جنایت مقصود» و «وقوع آن جنایت»، عبارت «یا نظیر آن» اضافه می‌شود.</p> <p>در بند (ب) ماده (۲۲۸) بعد از عبارت «جنایت واقع شده»، عبارت «یا نظیر آن» و پس از عبارت «ارتکاب آن جنایت»، عبارت «و نظیر آن» اضافه می‌شود.</p> <p>در بند (پ) ماده (۲۲۸) بعد از عبارت «قصد ارتکاب جنایت» عبارت «واقع شده یا نظیر آن» و پس از هر یک از عبارات «جنایت واقع شده» و «موجب آن جنایت» عبارت «و نظیر آن» الحاق می‌شود.</p> <p>در بند (ت) ماده (۲۲۸) بعد از عبارت «ایراد جنایت»، عبارت «واقع شده یا نظیر آن» و همچنین پس از عبارت «جنایت مقصود»، عبارت «یا نظیر آن» اضافه می‌گردد.</p>	<p>***</p> <p>عبارت زیر به انتهای بند(ب) ماده(۲۸۸) الحاق می‌شود: «ولی آگاه و متوجه بوده که آن کار نوعاً موجب آن جنایت یا نظیر آن می‌شود.»</p> <p>عبارت «این حساسیت» در تبصره(۱) به عبارت «حساسیت زیاد موضع آسیب» اصلاح می‌شود.</p> <p>تبصره ۲ به شرح زیر اصلاح می‌شود: تبصره ۲_ در بند(پ) باید آگاهی و توجه مرتکب به این که کار نوعاً نسبت</p>	<p>۱۸_ اطلاق بند (ب) ماده ۲۸۸ نسبت به مواردی که مرتکب در زمان ارتکاب عمل متوجه یا آگاه نبوده که آن کار موجب جنایت می‌شود خلاف شرع است چنانچه در انتهای این بند عبارت زیر اضافه شود اشکال رفع می‌گردد: «... ولی آگاه و متوجه بوده که آن کار نوعاً موجب آن جنایت یا نظیر آن می‌شود.»</p> <p>مضافاً به اینکه تبصره‌های ۲ و ۳ این ماده نیز مبنیاً بر این امر باید اصلاح شوند.</p>	<p>۱۸_ اطلاق بند (ب) ماده ۲۸۸ نسبت به مواردی که مرتکب در زمان ارتکاب عمل متوجه یا آگاه نبوده که آن کار موجب جنایت می‌شود خلاف شرع است چنانچه در انتهای این بند عبارت زیر اضافه شود اشکال رفع می‌گردد: «... ولی آگاه و متوجه بوده که آن کار نوعاً موجب آن جنایت یا نظیر آن می‌شود.»</p> <p>مضافاً به اینکه تبصره‌های ۲ و ۳ این ماده نیز مبنیاً بر این امر باید اصلاح شوند.</p>	<p>ماده ۲۸۸_ جنایت در موارد زیر عمدی محسوب می‌شود: الف_ هرگاه مرتکب با انجام کاری قصد ایراد جنایت بر فرد یا افرادی معین یا فرد یا افرادی غیرمعین از یک جمع را داشته باشد و در عمل نیز جنایت مقصود واقع شود، خواه کار ارتكابی نوعاً موجب وقوع آن جنایت بشود، خواه نشود. ب_ هرگاه مرتکب، عمداً کاری انجام دهد که نوعاً موجب جنایت واقع شده، می‌گردد، هرچند قصد ارتکاب آن جنایت را نداشته باشد پ_ هرگاه مرتکب قصد ارتکاب جنایت را نداشته و کاری را هم که انجام داده است، نسبت به افراد متعارف نوعاً موجب جنایت واقع شده، نمی‌شود، لکن درخصوص مجنی‌علیه، به علت بیماری، ضعف، پیری یا هر وضعیت دیگر و یا به علت وضعیت خاص مکانی یا زمانی نوعاً موجب آن جنایت می‌شود، مشروط بر آنکه مرتکب به وضعیت نامتعارف مجنی‌علیه یا وضعیت خاص مکانی یا زمانی آگاه و متوجه باشد. ت_ هرگاه مرتکب قصد ایراد جنایت داشته باشد، بدون آنکه فرد یا جمع معینی مقصود وی باشد، و در عمل نیز جنایت مقصود، واقع شود، مانند اینکه در اماکن عمومی بمبگذاری کند. تبصره ۱_ در بند(ب) عدم آگاهی و توجه مرتکب باید اثبات گردد و در صورت عدم اثبات، جنایت عمدی است، مگر جنایت واقع شده فقط به علت حساسیت زیاد موضع آسیب، واقع شده باشد و این حساسیت نیز غالباً شناخته شده نباشد که در این صورت آگاهی و توجه مرتکب باید اثبات شود و در صورت عدم اثبات، جنایت عمدی ثابت نمی‌شود. تبصره ۲_ در بند(پ) باید آگاهی و توجه مرتکب به</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۱/۲۴)	نظر شورا (۱۳۹۱/۱۱/۰۹)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۰/۱۸)	نظرات شورا (۱۳۹۱/۰۷/۰۱) و (۱۳۹۱/۰۶/۲۶)	مصوبه مجلس (۱۳۹۰/۱۰/۱۲)
		<p>به منجی‌علیه، موجب جنایت واقع شده یا نظیر آن می‌شود ثابت گردد و در صورت عدم اثبات، جنایت عمدی ثابت نمی‌شود.</p> <p style="text-align: center;">تبصره (۳) حذف می‌شود.</p>		<p>وضعیت نامتعارف مجنی‌علیه یا وضعیت خاص مکانی یا زمانی اثبات شود و در صورت عدم اثبات، جنایت عمدی ثابت نمی‌شود.</p> <p>تبصره ۳_ اگر ثابت شود جنایت بدون سبق تصمیم واقع شده است، چنانچه قرائن و اماراتی وجود نداشته باشد که موجب علم بر قصد مرتکب یا آگاهی یا توجه او به اینکه کار وی نوعاً موجب جنایت می‌شود یا وضعیت نامتعارف مجنی‌علیه یا وضعیت خاص مکانی یا زمانی گردد، جنایت عمدی ثابت نمی‌شود.</p>
<p><u>در بند (الف) ماده (۲۸۹) بعد از عبارت «جنایت واقع شده»، عبارت «یا نظیر آن» اضافه می‌شود.</u></p> <p><u>در بند (پ) ماده (۲۸۹) بعد از عبارت «مشروط بر اینکه جنایت» عبارت «واقع شده یا نظیر آن» اضافه می‌شود.</u></p>	<p style="text-align: center;">***</p>	<p>بند (پ) ماده (۲۸۹) به شرح زیر اصلاح می‌شود:</p> <p>پ_ هرگاه جنایت به سبب تقصیر مرتکب، واقع شود، <u>مشروط بر اینکه جنایت مشمول تعریف جنایت عمدی نباشد.</u></p>	<p>۱۹_ عبارت «مشروط بر این که تقصیر، نوعاً سبب وقوع جنایت نباشد.» در بند (پ) ماده ۲۸۹، دقیق و مانع نیست زیرا صرف نوعاً سبب وقوع جنایت بودن کاری موجب نمی‌شود که آن کار عمدی باشد بلکه باید توجه مرتکب را نیز به همراه داشته باشد لذا چنانچه عبارت تبدیل شود به «<u>مشروط بر این که تقصیر، نوعاً سبب وقوع آن جنایت یا نظیر آن به گونه‌ای که جنایت، مشمول تعریف جنایت عمدی شود نباشد.</u>» این اشکال رفع می‌گردد.</p>	<p>ماده ۲۸۹_ جنایت در موارد زیر، شبه‌عمدی محسوب می‌شود:</p> <p>الف_ هرگاه مرتکب نسبت به مجنی‌علیه قصد رفتاری را داشته، لکن قصد جنایت واقع شده را نداشته باشد و از مواردی که مشمول تعریف جنایات عمدی می‌گردد، نباشد.</p> <p>ب_ هرگاه مرتکب، جهل به موضوع داشته باشد مانند آنکه جنایتی را با اعتقاد به اینکه موضوع رفتار وی شیء یا حیوان و یا افراد مشمول ماده (۳۰۰) این قانون است به مجنی‌علیه وارد کند، سپس خلاف آن معلوم گردد.</p> <p>پ_ هرگاه جنایت به سبب تقصیر مرتکب واقع شود، مشروط بر اینکه <u>تقصیر، نوعاً سبب وقوع جنایت نباشد.</u></p>
<p><u>در ماده (۳۰۷) و تبصره (۱) آن عبارت «مستأمن یا معاهد» به عبارت «مستأمن و معاهد» اصلاح می‌شود.</u></p>	<p style="text-align: center;">***</p>	<p style="text-align: center;">***</p>	<p style="text-align: center;">***</p>	<p>ماده ۳۰۷_ هرگاه غیر مسلمان، مرتکب جنایت عمدی بر مسلمان، ذمی، مستأمن یا معاهد شود، حق قصاص ثابت است. در این امر، تفاوتی میان ادیان، فرقه‌ها و گرایشهای فکری نیست. اگر مسلمان، ذمی، مستأمن یا معاهد، بر غیر مسلمانی که ذمی، مستأمن یا معاهد نیست جنایتی وارد کند، قصاص نمی‌شود. در این صورت</p>

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۱/۲۴)	نظر شورا (۱۳۹۱/۱۱/۰۹)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۰/۱۸)	نظرات شورا (۱۳۹۱/۰۷/۰۱) و (۱۳۹۱/۰۶/۲۶)	مصوبه مجلس (۱۳۹۰/۱۰/۱۲)
				مرتکب به مجازات تعزیری مقرر در کتاب پنجم «تعزیرات» محکوم می‌شود. تبصره ۱_ غیرمسلمانانی که ذمی، مستأمن یا معاهد نیستند و تابعیت ایران را دارند یا تابعیت کشورهای خارجی را دارند و با رعایت قوانین ومقررات وارد کشور شده‌اند، در حکم مستأمن می‌باشند. تبصره ۲_ اگر مجنی علیه غیرمسلمان باشد و مرتکب پیش از اجرای قصاص، مسلمان شود، قصاص ساقط و علاوه بر پرداخت دیه به مجازات تعزیری مقرر در کتاب پنجم «تعزیرات»، محکوم می‌شود.
در ماده (۳۴۱) عبارت «بینه یا قرائن و اماراتی که موجب علم قاضی است»، حذف و عبارت «دلیل معتبری» جایگزین می‌شود.	***	***	***	ماده ۳۴۱_ اگر پس از اقامه قسامه و پیش از صدور حکم، بینه یا قرائن و اماراتی که موجب علم قاضی است، بر خلاف قسامه یافت شود و یا فقدان شرایط قسامه اثبات گردد، قسامه باطل می‌شود و چنانچه بعد از صدور حکم باشد موضوع از موارد اعاده دادرسی است.
در ماده (۴۴۴) به جای عبارت «مجازات مندرج در ماده (۸۳۵)»، عبارت «مطابق ماده (۸۳۵)» و به جای عبارت «مجازات مقرر در ماده (۸۳۷) این قانون اعمال»، عبارت «مطابق ماده (۸۳۷) و تبصره آن عمل» جایگزین می‌شود.	***	***	***	ماده ۴۴۴_ در کلیه مواردی که در این بخش به کتاب پنجم «تعزیرات» ارجاع داده شده است، در خصوص قتل عمدی مجازات مندرج در ماده (۸۳۵) این قانون و در سایر جنایات عمدی مجازات مقرر در ماده (۸۳۷) این قانون اعمال می‌شود.
در ماده (۶۵۲) به جای عبارت «با	***	***	***	ماده ۶۵۲_ هرگاه ازاله بکارت غیرهمسر یا انگشت یا با وسیله دیگری و بدون رضایت صورت گرفته باشد موجب ضمان مهرالمثل

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۱/۲۴)	نظر شورا (۱۳۹۱/۱۱/۰۹)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۰/۱۸)	نظرات شورا (۱۳۹۱/۰۷/۰۱) و (۱۳۹۱/۰۶/۲۶)	مصوبه مجلس (۱۳۹۰/۱۰/۱۲)
<p><u>انگشت یا با وسیله دیگری»، عبارت «با مقاربت یا به هر وسیله دیگری» جایگزین می‌شود.</u></p>				<p>است. تبصره ۱_ هرگاه ازاله بکارت با مقاربت و با رضایت انجام گرفته باشد چیزی ثابت نیست. تبصره ۲_ رضایت دختر نابالغ یا مجنون یا مکرهی که رضایت واقعی به زنا نداشته در حکم عدم رضایت است.</p>
<p><u>متن زیر به عنوان تبصره به ماده (۶۵۷ مکرر) الحاق می‌شود:</u> <u>تبصره_ در افضای غیرباکره، علاوه بر دیه کامل زن، مهر نکاح منقطع ثابت است. میزان مهر مزبور بر اساس میزان استماعات صورت گرفته، خصوصیات اخلاقی و شخصیتی، وضعیت خانوادگی، موقعیت اجتماعی افضاء شده، تعیین خواهد شد.</u></p>	<p>۳_ ماده ۶۵۷ مکرر الحاقی، همانگونه که در نامه اولیه این شورا نیز آمده است باید طبق فتوای مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) اصلاح گردد.</p>	<p>متن زیر به‌عنوان ماده (۶۵۷) مکرر الحاق می‌شود: ماده ۶۵۷ مکرر_ افضای غیرهمسر، به‌ترتیب ذیل موجب ضمان است: الف_ هرگاه افضاء شده نابالغ یا مکره بوده و افضاء به سبب مقاربت باشد، علاوه بر مهرالمثل و دیه کامل زن، در صورت ازاله بکارت، ارش‌البکاره نیز ثابت خواهد بود و اگر افضاء به غیرمقاربت باشد، دیه کامل زن و در صورت ازاله بکارت، مهرالمثل نیز ثابت است. ب_ هرگاه افضای با رضایت زن بالغ و از طریق مقاربت انجام گرفته باشد، تنها پرداخت دیه کامل زن ثابت خواهد بود. پ_ افضای ناشی از وطی به شبهه علاوه بر مهرالمثل و دیه، در صورت ازاله بکارت، موجب ارش‌البکاره نیز می‌باشد.</p>	<p>۴۶_ ایراد معموله از سوی این شورا در بند (الف) ماده ۶۶۶ مصوبه اصلی دارای ابهام بوده که باید رفع ابهام می‌شد. و حذف آن اشکال دارد لذا باید پس از رفع ابهام جهت اظهارنظر به این شورا فرستاده شود.</p>	<p>ماده (۶۶۶) حذف شده مصوبه قبلی «در مرحله دوم رفع ایراد شورای نگهبان_ مصوب ۱۳۹۰/۵/۲ کمیسیون قضائی»: ماده ۶۶۶_ افضای غیر همسر، به‌ترتیب ذیل موجب ضمان است: الف_ هرگاه افضاء شده نابالغ یا بالغ غیررشید یا مکره بوده و افضاء به سبب مقاربت باشد، علاوه بر مهرالمثل و دیه کامل زن، در صورت ازاله بکارت، ارش‌البکاره نیز ثابت خواهد بود و اگر افضاء به غیرمقاربت باشد، دیه کامل زن و در صورت ازاله بکارت، مهرالمثل نیز ثابت خواهد بود. ب_ هرگاه افضاء با رضایت زن بالغ و رشید و از طریق مقاربت انجام گرفته باشد، تنها پرداخت دیه کامل زن ثابت خواهد بود. پ_ افضای ناشی از وطی به شبهه علاوه بر مهرالمثل و دیه، در صورت ازاله بکارت، موجب ارش‌البکاره نیز می‌باشد.</p>